

๓๐

อยู่...

เพื่อลูก เพื่อหลาน

คงจะเป็นเพราะหลงตาเห็นว่าท่านชราภาพมากขึ้น ด้วยความห่วงใยลูกหลานเกรงจะไม่มีหลักใจเป็นที่พึ่งที่เกาะทำให้ในระยะหลังมานี้ ท่านมักจะเทศน์เตือนอยู่เสมอๆ มิให้เผลอเพลินอยู่ในความประมาท แต่ให้พากันรีบเร่งขวนขวาย สร้างคุณงามความดีประดับตนให้มาก ท่านย้ำแล้วย้ำเล่าในเรื่องบาปบุญคุณโทษ ว่าเป็นอย่างมีจริง นรกสวรรค์ พรหมโลกนิพพานมีจริง จงอย่าได้ทำทวาย

คำกล่าวในบทนี้ แสดงถึงความเมตตาของท่านที่อุทิศสัจจะยอมเหน็ดเหนื่อยทุ่มเทให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือด้วย

ประการต่างๆ แก่โลกตลอดมา ทั้งนี้ก็ด้วยหวังจะให้กุลบุตรสุดท้ายภายหลังได้เห็นแบบฉบับที่ถูกต้อง และพากันยึดถือเป็นคติตัวอย่างอันดีงามแก่ตน ดังนี้

ของฝากประดับโลก

“... เวลามีชีวิตอยู่เราจะทำความดีให้โลกทั้งหลายได้เป็นคติตัวอย่างอันดีงาม และทำด้วยความเมตตาส่งสารต่อโลก เพราะหลังจากนี้แล้ว คือว่า เราตายแล้วเราจะไม่กลับมาเกิดในโลกนี้อีกต่อไป เป็นตลอดอนันตกาล จะเกิดซ้ำๆ ซากๆ

ตายแล้วตายเล่า ตายเกลื่อนตายกล่น
วุ่นวายอยู่ตั้งแต่ชาตินี้ย้อนหลังเท่านั้น ตั้ง
แต่บัดนี้ต่อไปเป็นชาติสุดท้ายของเรา เรา
จะไม่มาเกิดมาตายอย่างนี้อีกต่อไป เราถึง
ที่สุดวิมุตติหลุดพ้นแล้วในหัวใจของเรา

ใครจะว่าเรามากก็หว่าไป เราไม่ได้
พูดออกด้วยความเป็นบ้า เราพูดออกด้วย
ความเป็นธรรม ขอให้พี่น้องทั้งหลายฟัง
เป็นธรรม อย่าไปหาว่าหลวงตาบ๊วนี้โอ้อวด
อย่างนั้นอย่างนี้ นั่นละ กิเลสมันเข้าไปย่ำยี
ตีแหลกไปตีตลาดแล้วนะนั่นนะ แล้วแทน
ที่จะได้ผลประโยชน์จากคตินิธรรมที่ท่าน
สอนนี้ กลับไปเป็นข้าศึกต่อตัวเองเผาผลาญ
ตัวเอง

...ว่าหลวงตาบ๊วโอ้อวดอย่างนั้น
อย่างนี้ โอ้อวดอะไร ของปลอมมียังแสดง
ออกได้เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลกเต็ม
สังสาร จนหาที่อยู่ไม่ได้เพราะของปลอม
ทั้งนั้น ของจริงมีแสดงออกมาไม่ได้มีอย่าง

“...ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์-
ใด ทรงทำแบบเดียวกัน
และพระสาวกเหมือนกัน
เมื่อรู้ธรรมแล้วก็ประกาศธรรม-
สอนโลก คือเอาความจริงออก-
สอนโลก...”

หรือ ถ้าอย่างนั้นศาสนาก็หมดแล้วใน
ประเทศไทยเรา พุทธศาสนาไม่มีแล้ว
ผู้รู้ของจริง เห็นของจริง นำของจริง
ออกมาพูดไม่ได้ ว่าเป็นการโอ้อวด เห็น
ใหม่กิเลสเอารัดเอาเบียด กิเลสเหยียบย่ำ
ทำลายหมด ไม่ให้พูดของจริง ให้พูดแต่
ของปลอม เรื่องของกิเลสเต็มบ้านเต็มเมือง
พูดได้ทั้งนั้น ถ้าพูดของจริงพูดไม่ได้ นี่เห็น
ใหม่ศาสนาจะหมดแล้วนะ ถ้าของจริงพูด
ออกมาไม่ได้...”

พระอรหันต์ท่านรู้แล้ว... จึงประกาศธรรมสอนโลก

“...นี่เรารู้จริงเห็นจริงอย่างนี้ เรา
พูดตามเรื่องความรู้จริงเห็นจริงอย่างนี้
เหมือนพระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ธรรมแล้ว
ท่านรู้จริงเห็นจริงท่านประกาศธรรมสอน
โลกเรื่อยมา ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงทำแบบเดียวกัน และพระสาวก
เหมือนกัน เมื่อรู้ธรรมแล้วก็ประกาศธรรม
สอนโลก คือเอาความจริงออกสอนโลก นี่ก็

ความจริงอันเดียวกัน เรานำมาพูดนี้จะผิดไปที่ตรงไหน

แล้วพูดให้ฟังนี้ก็พูดให้พุทธบริษัท บรรดาที่เป็นลูกศิษย์ลูกหาเสียด้วย ไม่ได้พูดให้ที่ไหนๆ ที่อื่นๆ ฟังซึ่งเขาไม่ได้สนใจ ในอรรถในธรรม เราพูดให้เลือดเนื้ออันเดียวกันฟัง ด้วยเจตนาหวังดีและความเมตตาอย่างยิ่งล้นพ้นอยู่ในหัวใจของเรา แล้วจะผิดไปที่ตรงไหน นอกจากจะเป็นสิริมงคลแก่ผู้ฟังได้ยิ่งดีก็ไป

เพราะฉะนั้น เราถึงทำ ทำให้สนุกมือ วาจันเลย การทำคุณงามความดี ทำเสียจนกระทั่งทำไม่ได้แล้วเราจะหยุด เราหยุดเราหยุดจริงๆ ด้วยไม่วกไม่วี้นอีกการเกิดการตาย

ดังบทภาษิตที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงแก่เบญจวัคคีย์ทั้งหลาย **ญาณัญจ ปน เม ทัสสนังอุทปาติ** ญาณอันล้ำเลิศ

“...เราเกิดมาก็เพื่อทำ
ประโยชน์ให้ตนเองและโลก
แล้วเวลาจะตายก็ทำประโยชน์
ให้โลกบ้างอย่างนี้...
...มันเป็นความเสียหายแล้ว
หรือ?...”

ประเสริฐสุดความรู้ความเห็นอันล้ำเลิศ
ประเสริฐสุดได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราตถาคต
นั้นข้อหนึ่ง ข้อที่สอง **อกุปปา เม วิมุตติ**
ความหลุดพ้นของเราไม่กำเริบอีกแล้ว
คือความหลุดพ้นจากทุกข์ไม่มีการกำเริบ
แล้ว **อยมันติมา ซาติ** นี้เป็นที่สาม ซาตินี้
เป็นชาติสุดท้ายของเราตถาคต **นัตถิทานิ**
ปุนัพภโว ตั้งแต่บัดนี้ต่อไป ความเกิดอีก
ตายอีกทุกข์อีกของเราไม่มีอีกแล้ว...”

เตือน! ลูกหลาน เชื่อพระพุทธเจ้าเถิด

“...ตั้งแต่ปีหลวงปู่มั่นมรณภาพ
มาจนกระทั่งปานนี้ เราได้ครองธรรมะ
ประเภทนี้มา แต่ไม่เคยแสดงอะไรออกมา
มีความจริงยังไงก็เข้าไปตามหลักความจริง
แต่นี้มันจะตายทิ้งเปล่าๆ ตายทิ้งเปล่าๆ
เกิดประโยชน์อะไร

เราเกิดมาก็เพื่อทำประโยชน์ให้ตน
เองและโลก แล้วเวลาจะตายก็จะทำ
ประโยชน์ให้โลกบ้างอย่างนี้ มันเป็นความ

เสียหายแล้วหรือ ถ้าเป็นความเสียหายก็ผู้
ที่ต้องการความเสียหายก็สร้างเอาๆ เทา
นั้นเอง นั่นละจึงขอให้พี่น้องทั้งหลายจำเอา
ไว้ เราทำประโยชน์เราทำเป็นที่แน่ใจ
เพราะฉะนั้นขอให้ยึดหลักนี้ไว้เป็นหลักใจ
หลักความประพฤติหน้าที่การงาน

อย่าลืมศีลลิมทาน อย่าลืมการ
กุศล ตายแล้วจะไปเป็นเปรตเป็นผีนรก
อเวจี เพราะความเชื่ออีกเลสตัณหาใช้
ไม่ได้นะ ต้องเชื่ออรรถเชื่อธรรม เราเป็นลูก
ศิษย์ตถาคตเชื่อพระพุทธเจ้า พระธรรม
พระสงฆ์ ให้เสาะแสวงหาการทำบุญให้
ทาน

นรก สวรรค์ พรหมโลก มีสดๆ
ร้อนๆ พระพุทธเจ้าตรัสไว้แล้วทุกๆ พระ
องค์เป็นแบบเดียวกันหมดไม่มีเคลื่อน
คลาดไปไหนเลย บาปมีตามเดิม บุญมี

เมรุที่หลวงตาสั่งให้ทำไว้ในบริเวณลานหน้าวัด
เมื่อคราวอาพาธหนักด้วยโรคท้อง

ตามเดิม นรกมีตามเดิม สวรรค์มีตามเดิม
ใครทำบุญทำบาปก็ไปตามสถานที่ที่ตนทำ
ไว้ทั้งดีทั้งชั่วนั้นแล

เพราะฉะนั้นจึงให้เลิกฟื้นเสีย
ตั้งแต่บัดนี้ เวลาตายแล้วจึงนิมนต์พระมา
กุศล ธรรม กุศล ธรรม ยายนี้ตายแล้ว
ไปไหนมา อย่ามานิมนต์หลวงตาบ้างนะ
เราเอาค้อนปาย่าว่าไม่บอกนะ...”

พิธีตาย... ลาโลก

“...เพราะเหตุไรจึงวางฉัน หลวงตา
บัวตายนี้บอกชัดๆ เลยว่าไม่ให้นิมนต์พระ
มา กุศล ธรรม เราสร้างมาพอแล้วทุกสิ่ง
ทุกอย่าง เต็มหัวใจของเรา เราไม่สงสัยแล้ว
ในธรรมของพระพุทธเจ้า ไม่ว่าจะพระไตร
ปิฎก ไม่ว่าจะธรรมความจริงทั่วไตรโลก
ธาตุ เราบรรจุเข้าในหัวใจนี้หมดแล้ว เราไม่
ได้สงสัยแล้ว

เพราะฉะนั้นจึงไม่จำเป็นจำต้อง
1. ๐ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๐
หลวงตาบัวตายแล้วไปไหนมา ไปสันพร้าว
(สันมิด) นี้เราจะว่าอย่างนั้น เราไม่ว่าไป
ไหนละ

ถ้าสร้างให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว
สงสัยไปไหน แล้วสงสัยอยู่สอนคนไปหา
อะไร ถ้าเรายังสงสัยอรรถธรรมอยู่แล้ว
สอนคนเต็มเม็ดเต็มหน่วยได้ยังไง นี้เรา
สอนคนเต็มเม็ดเต็มหน่วยเต็มหัวใจเรานะ
สอนด้วยความแน่ใจไม่ได้สงสัยเลย และ
ตายแล้วจะไปสงสัยตัวเราอย่างไร อันหนึ่ง

อันที่สองนี้ ให้เป็นตามอัธยาศัย
ของเราเอง เวลาเราจะตายจริงๆ เราเข้า
ห้องบับ นี่เป็นตามอัธยาศัยของเรานะ เรา
อยู่คนเดียวถึงวาระที่จะตายแล้ว เราเข้า
ห้องบับ จะทำวิธีไหนก็ตาม จะนอนก็ตาม
จะนั่งก็ตาม ทำพิธีตายลาโลกลาสงสาร ลา
การไม่กลับมาอีก ดัดผิงเดียวเท่านั้นไป
เลย...”

เมรุเผา...

“...ศพ นี้ขออย่างเดียวอย่าเอาไป
ประกาศเป็นปลาเน่าขายให้แมลงวันแมลง
วันมันกวนยุ่งนะ ศพหลวงตาบัวตายนี้จะ
เป็นปลาเน่าประกาศขายล้นโลกอยู่นะ...”

มันจะประกาศล้นไปหมดนั่นละ
มันไม่ได้เสาะแสวงหาบุญหากุศล มันหา
แต่เงินหาแต่ไอ้หลังลาย แล้วหลวงตาบัวก็
เลยกลายเป็นสินค้าไอ้หลังลายไปเลย
แหลกลไปหมด

อันนี้เราขอจากพี่น้องทั้งหลายชาว
พุทธของเราไว้ตั้งแต่บัดนี้ อย่าให้มืออย่าให้
เป็น ให้ทำกันด้วยความสงบเสงี่ยม ตาย
แล้ว ๒-๓ คนขึ้นไปเผาเท่านั้นพอแล้ว อย่า
ยุ่มยามๆ อย่าเอายศถาบรรดาศักดิ์มา
เหยียบย่ำทำลายธรรมของพระพุทธเจ้า

ให้เป็นธรรมล้วนๆ ทำอะไรให้เป็น
ธรรมล้วนๆ นั่นเป็นที่พอใจของเรา เพราะ
พระพุทธเจ้าทรงชมเชยอย่างนั้น...”

ช่วยโลก...แม้วาระสุดท้าย

“...เรื่องศพหลวงตาบัวนี้เรียกว่า
เด็ดขาดเลยนะ คอยแต่เวลาจะเผาหลวง
ตาบัวเท่านั้นแหละ เรื่องจะก้าวเดินตามนี้
ทั้งหมดแยกเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้

ที่ว่าเงินที่ท่านผู้มาบริจาคทั่วประเทศ
ประเทศไทยของเรานี้ เราจะนำเงินหมด
ทุกบาททุกสตางค์ ยกให้คลังหลวงของเรา
หมด เป็นวาระสุดท้ายของเราที่ช่วยโลก
อย่างเต็มหัวใจ

อันนี้เป็นคำพูดของเราที่เด็ดขาด
แล้ว ไม่มีเคลือบไหว ไม่มีเปลี่ยนแปลง
อะไรเลยละ เรียกว่า คำพูดที่เด็ดขาด
ตายแล้วต้องเป็นอย่างนั้นจริงๆ เป็นอย่าง
อื่นไปไม่ได้ ว่ากันเถอะ

เด็ดตลอด จนกระทั่งตายแล้วศพ
ยังเด็ดอีก เด็ดดวงลวดลายไว้วาระสุดท้าย
แล้ว เพราะตายไปตอนนี้ เราจะไม่มาเกิด
อีกแล้ว เราบอctrงๆ เลย

จะเป็นวาระสุดท้ายของเราที่ตาย
กองกันในวันวิญญูจักรนี้ก็ปักก็กลับมาก เราเคย
ตายมาแล้วก็ปักก็กลับ แล้วก็ภพก็ชาติ
คราวนี้เลิกกัน เพราะฉะนั้น จึงอุ้มชาติไทย
ของเราเต็มสติกำลังความสามารถ

จากนั้น สุตวิสัยแล้วของธาตุขันธ์
ที่นำมาใช้เพื่อประโยชน์แก่โลกนี้ เป็นอันว่า
ติดบับทันที ดัดแล้วก็เท่านั้น ไปเลย คำว่า
นิพพานธาตุ หรือ ธรรมธาตุ เราไม่ถาม
ใครแล้ว...”

“ดอกบัว” ผู้เหนือโคลนตม

ท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ปรมจารย์ฝ่าย
กรรมฐานแห่งยุคปัจจุบัน และเป็นพ่อแม่ครูบาอาจารย์ของ
หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ท่านพระอาจารย์มั่นได้
เคยพรรณนาคุณชาติของคำว่า “บัว” ไว้ว่า

“ธรรมชาติของดีทั้งหลายย่อมเกิดมาแต่ของไม่ดี
มีอุปมาดังดอกปทุมชาติอันสวยงามๆ งามๆ ก็เกิดขึ้น
มาจากโคลนตม อันเป็นของสกปรกปฏิกูลน่าเกลียด
แต่ว่าดอกบัวนั้น เมื่อขึ้นพ้นโคลนตมแล้ว ย่อมเป็น
สิ่งที่สะอาด เป็นที่ทัดทรง ของพระราชา อำมาตย์อุปราชา และ
เสนาบดีเป็นต้น และดอกบัวนั้นมิได้กลับคืนไปยังโคลน
ตมนั้นเลย”

